

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 29Csp/70/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1424211152
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Baláž
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:1424211152.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom Mgr. Mariánom Balážom v sporovej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: J. I., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko T. XXX, o zaplatenie 8935,50 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 8935,50 eura spolu s úrokom z omeškania 9,25% ročne zo sumy 8457,85 eura od 10.07.2024 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 21.11.2024 v elektronickej podobe, s autorizáciou podľa osobitného predpisu, domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 8935,50 eura spolu s príslušným úrokom z omeškania a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou dňa 21.10.2024 podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) medzi postupcom Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava 1, IČO: 00 686 930 (ďalej len „pôvodný veriteľ“ alebo „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému (ďalej len „zmluva o postúpení pohľadávky“). Žalobca ďalej v žalobe uviedol, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve pôvodného veriteľa v nepretržitom omeškaní so splnením či i len časti svojho peňažného záväzku voči nemu po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným dňa 02.09.2019 zmluvu č. 3500293995, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe predmetnej zmluvy pôvodný veriteľ poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v predmetnej zmluve a vo VOP. Žalovaný napriek opakovaným výzvam pôvodného veriteľa, v ktorých ho tento v súlade s § 53 ods. 9 OZ upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa predmetnej zmluvy. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, preto pôvodný veriteľ v súlade s príslušnými ustanoveniami uzatvorenej zmluvy a § 53 ods. 9 OZ vyhlásil podaním zo dňa 09.07.2024 mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že podľa jeho názoru nie je povinný právne posúdiť, pre nesplnenie ktorej splátky uplatňuje právo podľa § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ, pretože úlohou veriteľa pri uplatnení tohto práva je len sledovať splnenie podmienok vyžadovaných uvedenými zákonnými ustanoveniami, pričom

ak toto právo uplatní po splnení týchto podmienok, je tento úkon jednoznačne platný a to bez ohľadu na to, či veriteľ stanovil „splátku“, pre nesplnenie ktorej sa domnieva, že došlo k uplatneniu tohto práva. Podľa žalobcu uvedené nevyplýva z právnych predpisov, keďže veriteľ je povinný skutkovo vymedziť stav, avšak právne posúdenie (pričom určenie, pre nesplnenie ktorej splátky napokon došlo k uplatneniu uvedeného práva je výlučne právnym posúdením) je už výhradne vecou súdu. Žalobca v tomto smere poukázal na podľa neho ustálenú rozhodovaciu prax, a to uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Cdo/196/2009 zo dňa 22.09.2010. Podľa žalobcu pôvodný veriteľ využil právo podľa § 565 OZ v súlade so zákonom, zo strany pôvodného veriteľa nedošlo k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti, v dôsledku čoho došlo k platnému zosplatneniu pohľadávky a tým aj k platnému postúpeniu pohľadávky. Pohľadávka pôvodného veriteľa predstavovala ku dňu postúpenia žalobcovi sumu 8948,11 eura a pozostávala z istiny vo výške 8457,85 eura, z riadneho úroku vo výške 443,65 eura, z úroku z omeškania vo výške 12,61 eura a z poplatkov vo výške 34,- eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok. Žalobca si v tomto konaní voči žalovanému uplatnil nárok na zaplatenie sumy 8935,50 eur, pozostávajúcej z neuhradenej istiny úveru vo výške 8457,85 eura, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 443,65 eura a z neuhradených poplatkov vo výške 34,- eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 12,61 eura, ktorá pozostáva z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 5,72 eura a zo sankčných poplatkov vo výške 6,89 eura si žalobca v podanej žalobe neuplatnil. Pokiaľ ide o otázku určenia začiatku plynutia premičacej doby v spotrebiteľských vzťahoch, žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022. Žalovaný po postúpení pohľadávky do podania žaloby nevykonal žiadne úhrady dlžnej sumy, preto si žalobca ako veriteľ uplatnil právo na úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, a to vo výške 9,25% ročne z dlžnej sumy 8457,85 eura od 10.07.2024, t.j. dňa nasledujúceho po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, do zaplatenia.

2. Súd dňa 19.12.2024 doručil žalovanému žalobu spolu s prílohami a uznesením č.k. 29Csp/70/2024-110 zo dňa 11.12.2024, obsahujúcim výzvu na vyjadrenie sa k podanej žalobe, ako aj s poučením o procesných právach žalovaného ako spotrebiteľa; žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril, žiadne z tvrdení žalobcu tak účinne nepoprel.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 19.05.2025, na ktoré sa nedostavil právny zástupca žalobcu, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti, nedostavil sa žalovaný, ktorý svoju neúčast' neospravedlnil. Na pojednávaní súd oboznámil obsah žaloby spolu s prílohami, a to oznámenie o postúpení pohľadávky (č.l. 7), výpis z úverového účtu (č.l. 8), oznámenie o vymáhaní (č.l. 9), pokus o zmier (č.l. 10-11) spolu s podacím hárkom (č.l. 12), zmluva o postúpení pohľadávok s prílohou (č.l. 15-24), základná zmluva o poskytovaní produktov a služieb (č.l. 25-35), žiadosť žalovaného o poskytnutie pôžičky (č.l. 36-37), akceptovanie žiadosti o poskytnutie pôžičky (č.l. 38-40), zabezpečenie pôžičky (č.l. 41), vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti spolu s ePotvrdenkou (č.l. 42-43), VOP (č.l. 44-70), sadzobník poplatkov (č.l. 71-74), výzva pred mimoriadnou splatnosťou spolu s ePotvrdenkou (č.l. 75-76), vyjadrenie žalobcu (č.l. 92-95), špecifikácia postúpenej pohľadávky zo strany žalobcu zo dňa 14.05.2025 a z verejne dostupných zdrojoch získaná informácia o najvyššej prípustnej výške odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 2. štvrťrok 2019, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

3.1. Pôvodný veriteľ spoločne so žalovaným podpísal dňa 23.07.2018 základnú zmluvu o poskytovaní produktov a služieb a žiadosť o vedenie bežného účtu a poskytnutie rezervy (č.l. 25), na základe ktorej pôvodný veriteľ pre žalovaného v zmysle časti I. otvoril a viedol bežný účet IBAN: S XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a v zmysle časti II. poskytol žalovanému spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, s výškou rezervy do 50,- eur a s fixnou ročnou úrokovou sadzbou 0,01%.

3.2. Pôvodný veriteľ spoločne so žalovaným dňa 26.08.2019 podpísal žiadosť o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. 3500293995 (spotrebiteľský úver, č.l. 36), na základe ktorej žalovaný žiadal pôvodného veriteľa o poskytnutie pôžičky vo výške 15000,- eur, s fixnou ročnou úrokovou sadzbou 12,90% s tým, že žalovaný poskytnutý úver splatí v 96 mesačných splátkach, splatných k 22. dňu v mesiaci, dátum prvej a poslednej splátky bude uvedený v akceptačnom liste a celková čiastka, ktorú žalovaný je povinný zaplatiť, predstavuje sumu 24266,88 eura.

3.3. Z akceptovania žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. 3500293995 zo dňa 02.09.2019 (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“, č.l. 38) súd zistil, že pôvodný veriteľ súhlasil s poskytnutím spotrebiteľského úveru žalovanému vo výške 10000,- eur s tým, že žalovaný úver splatí v 96 mesačných splátkach po 174,25 eura, pričom výška poslednej splátky je uvedená v splátkovom kalendári, s fixnou ročnou úrokovou sadzbou 13,90%, dátum prvej splátky dňa 22.09.2019 a dátum poslednej splátky dňa 22.08.2027, s ročnou percentuálnou mierou nákladov 15,05% a celkovými nákladmi žalovaného

vo výške 16613,99 eura. Žalovaný ako dlžník súhlasil s podmienkami poskytnutia uvedenej pôžičky, preto došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi postupcom a žalovaným. V zmysle posledného odseku bodu 7 uvedeného dokumentu bola doba trvania zmluvy o pôžičke dojednaná do úplného vysporiadania záväzkov z nej vyplývajúcich, ktoré zanikajú až ich úplným splnením alebo dohodou zmluvných strán; v prípade riadneho a včasného splácania záväzkov zo zmluvy o pôžičke zmluva zaniká dňom zaplatenia poslednej splátky v zmysle vyššie uvedeného splátkového kalendára.

3.4. Pôvodný veriteľ listom označeným ako Výzva pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 18.06.2024 (č.l. 75, ďalej len „výzva“) oznámil žalovanému, že ku dňu 14.06.2024 eviduje voči žalovanému omeškanie so splácaním splátok splatných dňa 22.04.2024, 22.05.2024 a vyzval žalovaného na ich úhradu bezodkladne, najneskôr do 15 dní; súčasne žalovaného upozornil, že ak tento bude v omeškaní so splátkou viac ako 3 mesiace a v termíne do 15 dní ju neuhradí, pôvodný veriteľ má právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie splátky a žalovanému tak vznikne povinnosť uhradiť celý zostatok dlhu naraz. Z pripojenej ePotvrdenky (č.l. 76) súd zistil, že výzva bola žalovanému odoslaná dňa 18.06.2024 pod č. RG274525955SK a z informácií o sledovaní zásielky získaných z internetu, ktoré poskytol žalobca (č.l. 76rub) súd zistil, že žalovaný si zásielku s tým istým číslom prevzal dňa 20.06.2024.

3.5. Pôvodný veriteľ listom označeným ako Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplatenie zo dňa 09.07.2024 (č.l. 42, ďalej len „vyhlásenie mimoriadnej splatnosti“) oznámil žalovanému, že pristupuje k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pred dňom konečnej splatnosti, a to z dôvodu dlhodobého omeškania so splátkou úveru, o čom bol žalovaný informovaný vo výzve zo dňa 18.06.2024. Pôvodný veriteľ súčasne oznámil žalovanému, že celková dlžná suma ku dňu 04.07.2024 predstavuje 8948,11 eura a táto sa dňom doručenia oznámenia stáva v zmysle zmluvy o úvere splatnou. Napokon vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovaného informoval o jeho oprávnení postúpiť pohľadávku voči žalovanému aj bez jeho súhlasu po uplynutí 90 dní od vzniku omeškania s jej zaplatením. Z pripojenej ePotvrdenky (č.l. 73) súd zistil, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo žalovanému odoslané dňa 09.07.2024 pod č. RG274678302SK a z informácií o sledovaní zásielky získaných z internetu, ktoré poskytol žalobca (č.l. 73rub) súd zistil, že žalovaný si zásielku s tým istým číslom prevzal dňa 11.07.2024.

3.6. Zo zmluvy o postúpení súboru pohľadávok (č.l. 15-24) súd zistil, že ju uzatvorili postupca a žalobca ako postupník dňa 21.10.2024 a jej predmetom boli pohľadávky špecifikované v Prílohe č. 1 k dátumu 21.10.2024. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že predmetom postúpenia bola tiež pohľadávka postupcu voči žalovanému, vyplývajúca zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom výška istiny postúpenej pohľadávky bola v čase postúpenia 8457,85 eura, vyčíslené úroky v sume 443,65 eura, úroky z omeškania v sume 6,89 eura, sankčné poplatky v sume 5,72 eura a poplatky v sume 34,- eur. Z oznámenia postupcu zo dňa 24.10.2024 (č.l. 7) súd zistil, že tento v ňom oznámil žalovanému, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 21.10.2024 postúpil pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 3500293995 žalobcovi a od doručenia tohto oznámenia je žalovaný povinný plniť výlučne postupníkovi, ktorým je žalobca.

3.7. Zo špecifikácie postúpenej pohľadávky (č.l. 125) súd zistil, že žalovaný dňa 02.09.2019 vyčerpil z úveru sumu 10000,- eur a uhradil celkovo do zosplatnenia úveru sumu 4086,68 eura, pričom od splátky splatnej dňa 22.11.2020 splátky nesplácal riadne a včas.

3.8. Z verejne dostupných zdrojov webového sídla Ministerstva financií Slovenskej republiky (č.l. 133) súd zistil, že najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 2. štvrtrok 2019 bola 16,66% pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou nad 5 do 10 rokov, čo je prípad úveru poskytnutého pôvodným veriteľom žalovanému. V zmluve o spotrebiteľskom úvere bola uvedená hodnota RPMN 15,05% (č.l. 38).

4. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

5. Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

6. Podľa § 503 ods. 1 ObZ, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

7. Podľa § 503 ods. 2 ObZ, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

8. Podľa § 708 ods. 1 ObZ, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

9. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

10. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania).

11. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky. Porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinností podľa osobitného predpisu.

14. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch.

15. Podľa § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

16. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „nariadenie č. 87/1995 Z.z.“), odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

17. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia č. 87/1995 Z. z., na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

18. Podľa § 1a nariadenia č. 87/1995 Z. z., ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

19. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 565 OZ v znení účinnom ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 151 ods. 2 C.s.p., ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

26. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa ObZ a zákona č. 129/2010 Z.z., ktorá mala charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 ods. 1 OZ, čo medzi stranami ani nebolo sporné. Uzatvorená zmluva o úvere spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) v spojení s § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z., má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, keď ju pôvodný veriteľ uzatvára opakovane vo viacerých prípadoch a žalovaný ako spotrebiteľ jej obsah nemohol žiadnym podstatným spôsobom ovplyvniť. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 10000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť rovnomerne v 95 mesačných splátkach po 174,25 eura a poslednej splátke vo výške 60,23 eura, pričom splátky boli splatné vždy k 22. dňu v mesiaci, prvá splátka splatná dňa 22.09.2019, posledná splátka splatná dňa 22.08.2027; tento deň bol súčasne dojednaný ako termín konečnej splatnosti úveru. Výška RPMN podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere nepresahovala najvyššiu mieru odplaty určenú v rozhodnom období, čo zodpovedá § 1a nariadenia č. 87/1995 Z.z. Žalovaný dlžné splátky úveru nesplácal pôvodnému veriteľovi včas, výzvou bol vopred upozornený na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pričom mu bola poskytnutá dodatočná lehota na zaplatenie omeškaných splátok, ktorú nevyužil. Pôvodný veriteľ preto vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 09.07.2024 (č.l. 42), príslušné oznámenie bolo doručené žalovanému dňa 11.07.2024 (č.l. 43rub). Zostatok dlhu žalovaného predstavoval ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru 8948,11 eura, pričom žalobca sa v tomto konaní voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 8935,50 eura, pozostávajúcej z istiny 8457,85 eura, poplatkov pôvodného veriteľa v sume 34,- eur a vyčísleného riadneho úroku v sume 443,65 eura; žalovaný tieto tvrdenia žalobcu v priebehu konania účinne nepoprel.

27. Súd sa, napriek argumentácii žalobcu v podanej žalobe, ďalej zaoberal tým, či v posudzovanom prípade došlo k platnému zosplateniu úveru v zmysle § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru pritom platí, že ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach (ako tomu bolo v danom prípade), môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 (vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V tejto súvislosti súd, odchyľne od argumentácie žalobcu, s ktorou sa nestotožnil, poukazuje na to, že v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 platí, že: „V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.“ Zároveň v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 platí, že: „V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 OZ zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplacením príslušnej splátky, a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 OZ je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Z ustanovenia § 565 veta druhá OZ vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadosť o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 OZ). V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplacením akej sumy zabráni zosplateniu úveru (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený. Tieto skutočnosti neboli rozhodnutiami súdov nižších inštancií vzaté do úvahy.“ V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024: „V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 OZ, pre platný právny úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd konštatuje, že napadnutým rozhodnutím nedošlo k odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu pri riešení (ne)platnosti úkonov veriteľa realizovaných v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ, preto namietané nesprávne právne posúdenie nebolo dôvodné. Neuvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle § 53 ods. 9 OZ malo za následok neplatnosť zosplatenia úveru v zmysle § 565 OZ, ako aj absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 14.12.2020 uzavretej medzi právnou predchodkyňou žalobkyne Slovenskou sporiteľnou a.s. ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom v zmysle § 39 v spojení s § 525 ods. 2 OZ z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na tretiu osobu v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, v dôsledku čoho odvolací súd správne skonštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore.“ Napokon v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 OZ). Právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).“ Z uvedených rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že pre platný úkon predčasného zosplatenia úveru podľa § 565 OZ je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v zosplatení presne

špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh, pričom takáto špecifikácia splátky musí byť uvedená už v upozornení na uplatnenie tohto práva podľa §53 ods. 9 OZ. V súlade s uvedeným právnym názorom možno poukázať aj na rozsiahlu rozhodovaciu prax viacerých odvolacích súdov Slovenskej republiky, ktoré si osvojili tento právny názor, napríklad rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoCsp/12/2024 zo dňa 30.04.2024, sp. zn. 11CoCsp/16/2024 zo dňa 25.06.2024, sp. zn. 7CoCsp/10/2024 zo dňa 31.07.2024, sp. zn. 7CoCsp/8/2024 zo dňa 31.07.2024, sp. zn. 6CoCsp/18/2024 zo dňa 30.09.2024, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp/9/2024 zo dňa 31.07.2024, sp. zn. 11CoCsp/17/2024 zo dňa 28.08.2024, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27CoCsp/17/2024 zo dňa 19.12.2024, sp. zn. 8CoCsp/27/2024 zo dňa 26.02.2025, sp. zn. 5CoCsp/4/2025 zo dňa 26.03.2025, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2017 zo dňa 28.06.2018, sp. zn. 14CoCsp/3/2024 zo dňa 19.09.2024, sp. zn. 7CoCsp/18/2022 zo dňa 28.11.2022, sp. zn. 7CoCsp/26/2024 zo dňa 26.03.2025, sp. zn. 20CoCsp/25/2022 zo dňa 28.02.2023, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11CoCsp/2/2025 zo dňa 05.03.2025 a ďalších. Súd s ohľadom na tieto súdne rozhodnutia konštatuje, že ide o prevažujúcu súdnu prax, na ktorú pri právnom posúdení žalobcom uplatneného nároku prihliadal.

28. V súlade s vyššie uvedeným právnym názorom teda možno uzavrieť, že veriteľ má právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky úveru len vtedy, ak je dlžník v omeškaní s tou konkrétnou splátkou, vo vzťahu ku ktorej bol upozornený na uplatnenie tohto práva v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ. V posudzovanom prípade z obsahu výzvy pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 18.06.2024 (č.l. 75) vyplýva, že pôvodný veriteľ v nej informoval dlžníka (žalovaného) o tom, že omeškanie žalovaného nastalo už dňa 22.08.2021 a v čase odoslania výzvy je žalovaný v omeškaní so zaplatením splátok splatných v dňoch 22.04.2024 a 22.05.2024; žalovanému bola poskytnutá dodatočná lehota na zaplatenie omeškaných splátok v trvaní 15 dní. Žalovaný uvedenú výzvu prevzal dňa 20.06.2024 (č.l. 76rub), lehota na zaplatenie omeškaných splátok mu tak uplynula dňa 05.07.2024 a pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť listom zo dňa 09.07.2024 (č.l. 42), teda v lehote určenej v § 53 ods. 9 OZ. Súd preto konštatuje s ohľadom na vyššie citovanú súdnu prax, že pre následné vyhlásenie predčasnej splatnosti celého úveru veriteľom boli splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9 OZ a v posudzovanom prípade došlo k predčasnému zosplatneniu úveru poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanému.

29. Súd sa napokon zaoberal aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu v tomto konaní. Keďže v posudzovanom prípade došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, bol pôvodný veriteľ oprávnený postúpiť pohľadávku z neho vyplývajúcu postupníkovi, ktorým sa na základe predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok stal žalobca. Pôvodný veriteľ ako postupca oznámil žalovanému listom zo dňa 24.10.2024 postúpenie svojej pohľadávky žalobcovi, čím si splnil aj povinnosť vyplývajúcu z § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobca sa tak stal veriteľom žalovaného namiesto pôvodného veriteľa a je aktívne vecne legitimovaným subjektom v tomto konaní.

30. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žaloba bola voči žalovanému podaná dôvodne, preto jej v celom rozsahu vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, do 3 dní.

31. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

32. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania žalovaného predstavovala 4,25% a po pripočítaní 5 percentuálnych bodov predstavuje výška úrokov z omeškania k tomuto dňu 9,25% ročne.

34. Keďže žalovaný dlžnú sumu žalobcovi nezaplatil, vznikol žalobcovi nárok požadovať od neho ako dlžníka popri plnení istiny aj úroky z omeškania vo výške 9,25% z dlžnej sumy ročne od 10.07.2024 do

zaplatenia, pretože ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Súd preto žalobcovi priznal popri istine aj k nej patriaci úrok z omeškania v celom rozsahu uplatnenom žalobcom.

35. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak strana, ktorej bola uložená povinnosť, nespĺní uloženú povinnosť, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.